

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in

Uredništvo in upravljenje je v Ljubljani v Simon Gregorčičevi ulici.
— Dopisi se ne vračajo. — Št. pri čekovnem uradu v Ljubljani 11.953.

LETTO VI.

LJUBLJANA, dne 2. junija 1923.

STEV. 63.

Trgovska pogodba med Avstrijo in Italijo.

Italija je sklenila trgovsko pogodbo z Avstrijo. Avstrijski glasovi poročajo vzradoščeni o tem za Avstrijo tako važnem trgovskem dogodku. Nova Preša pravi: Zgodilo se je to, kar je bilo iz trgovsko - političnega stališča naravno. Že samo v tem dejstvu, da se je posrečilo skleniti tako pogodbo, je to bistven napredok in približanje normalnim trgovsko-političnim razmeram. Nismo secer dosegli vsega, kar smo mogli upati, vendar pa upravičeno pričakujemo, da bo pogodba ugodno vplivala nad medsebojne trgovske stike.

Trgovski promet je na obeh straneh približno enak. Avstrija importira iz Italije za približno 95 milijonov zlatih krov in eksportira v Italijo za približno 108 milijonov. Avstrija izvaža v prvi vrsti les, predvsem surov les, kar je važno za izenačenje. Pogodba obstoji iz treh delov: iz trgovske in plovbenje pogodb, iz protokola o uporabi največje ugodnosti in iz dogovora glede obmejnega prometa.

Besedilo trgovske pogodbe je v splošnem tisto, ki ga je sklenila stara Avstrija z Italijo leta 1906, upošteva, pa tudi vse v zadnjem času sklenjene dogovore. Prve določbe obravnavajo enakost glede na plovbo, trgovino in obrt, o dopuščitvi trgovskih poftnikov in take pogodbene stvari. Kar se tiče omejitev, so tudi sedaj upoštevali možnost prepovedi za katero blago, katera prepoved je pa sploh v vseh takih pogodbah. Take omejitve so potrebne iz zdravstvenih razlogov, iz razlogov javne varnosti, razlegnejo jih na monopolne predmete in jih uporabijo tudi za vse one slučaje, v katerih so običajne tudi doma. Ekonomski prepovedi povojne dobe bodo obdržali le v toliko, v kolikor je to neobhodno potrebno. Oba pogodbena dela sta se zavezala, za več vrst blaga ne uporabljati nobene omejitve, in če že obstoja, da se odpravi. Za Avstrijo velja to v prvi vrsti glede importa južnega sadja, na italijanski strani pa odpade prepoved izvoza za celo vrsto papirnih izdelkov in strogarskih del. Onemu blagu pa, v katerem je importna prepoved še ostala, so določili za medsebojni promet proste kontingente. Nova vpeljava omejitve je dovoljena le tedaj, če bi bila taka panoga domače produkcije po importu ogrožena ali pa bi splošna korist države tako odredbo neogibno zahtevala. A tudi v takem slučaju mora pogodbenik svojega druga obvestiti, še predno začne omejitev izvajati, zato da se še pred omejitevjo lahko nanovo pogovorita, kaj bi se dalo narediti. Če ne sklenejo nič pozitivnega in obstane prepoved na import iz druge države v veljavni še nadalje, ima ta država pravico odpovedi cele pogodbe za en mesec.

Drugi del obravnave medsebojne tarifne koncesije. Italija Avstriji ni priznala splošne največje ugodnosti. Največja ugodnost je mednaroden izraz, da imam pri importu iz take države večje ugodnosti kakor vsaka druga država ali pa vsaj enake. Največja ugodnost obstoji v italijanski-avstrijski pogodbi samo za nekatere vrste blaga, ki so posebej označene. Vendar so pa obseg tega blaga določili tako, da odgovarja praktičnim potrebam avstrijskega eksporta.

Nasprotno je pa dobila Italija od

Avstrije popolno največjo ugodnost. Dotični protokol pripoveduje, kakšne težkoče je delala Italija v vprašanju take ugodnosti pri importu. Italijanska industrija se očividno zelo boji močne pomnožitve avstrijskega importa. Zato je hotela omejitev za ono blago, za katero Avstrija ni sama dobila privoljenja temveč glede katerega ima Avstrija sama ono ugodnost, ki jo imajo že druge države. Italijanska industrija je mnenja da so bile dolične dovolitve prikrajene konkurenčni zmožnosti onih držav in da ne veljajo za Avstrijo, da jih je torej treba omejiti. Seveda to naziranje ni pravo, ker se ne merijo tarifne koncesije po konkurenčni zmožnosti druge države, temveč po interesih lastne domače industrije. Pa Avstrija je morala vkljub temu upoštevati pomisleke italijanske industrije in so radi tega vstavili glede največje ugodnosti v pogodbo dolične ločenega protokola. Strah italijanske industrije pred premočnim prisiskom Avstrijske produkcije na Italijanski trg ni posebno utemeljen, ker Avstrija vsled znanih težkoč svoje produkcije ne more tako dvigniti, da bi se izpolnile domneve italijanske industrije. Vrhу tega bi v slučaju pomnožene avstrijske produkcije moral priti večji del nadprodukcijskih baš na italijanski trg, da bi bil strah upravičen; to je pa iz tehničnih razlogov prav tako nemogoče kakor iz odnosa Avstrije do drugih držav.

Glede tranzita se je sklenila medsebojna največja ugodnost. Avstrija je znižala eksportno davščino za okrogli in žagani les od šest zlatih krov za kubični meter na štiri, eksportna davščina za staro železo in kosti pa ostane taka kot je. Italijanska eksportna carina je vezana v pogodbi s Švicou in je po načelu največje ugodnosti Avstrija deležna vseh koncesij, ki jih ima Švica. Obe pogodbo sklepajoči državi sta upravičeni zahtevati dokazila o pravilnosti blaga, ki pride v deželo kot tranzit. Take certifikate lahko zahteva tudi glede onih omejenih kontingentov, ki so izven prepovedi.

Potrebe obmejnega prometa so obravnavali deloma v pogodbi sami, deloma pa v posebnem dogovoru. Določbe naj olajšajo živahn obojestranski promet v obmejnih pasovih. Z ozirom na potek meje so se domenili tudi zaradi planinskih pašnikov; ta dogovor temelji na živinodravilskih vidikih. Kako potreben bi bil tak dogovor tudi pri nas; vzemimo samo Rateče na Gorenjskem! Ta dogovor naj nadonesi vse dosedaj obstoječe domene avstrijskih deželnih vlad in pa italijanskih obmejnih oblasti. Sporazumeli so se tudi gled eplovbe, koji sporazum je bistveno isti kakor je bil v staru avstrijsko-italijanski pogodbi. Blagovni promet med obema državama se bo vršil na temelju bernskega dogovora o železniških voznih. Za prehodni promet je merodajan štut, podpisani v Barceloni leta 1921.

Dogovor je sklenjen za eno leto; če ni pol leta pred potekom odgovadan, velja za nedoločeno dobo največ, a ga lahko odpove kontrahent zmeraj, kadar hoče; šest mesecev ostane potem še v veljavi.

Avstrijski delegati so bili v čudnem položaju; Avstrija namreč nima carinskih tarifov in so morali avstrijski odposlanci operirati s carinami, ki jih faktično ni. Seveda mora sedaj tudi Avstrija napraviti osnutek carinske tarife. »Interesentje so se dolgo časa posvetovali, se dosedaj

Naročnina za ozemlje SHS: letno 180 D, za pol leta 90 D, za četrlet leta 45 D, mesečno 15 D; za inozemstvo: 210 D. — Plača in toži se v Ljubljani.

Ljubljanska knjižnica,
Ljubljana

še niso mogli zediniti in so prišli začo odposlanci že pri pogajanjih z Italijo v mučno situacijo; začo mora vladata sama takoj na delo za sestavo carinske tarife.«

I. Mohorič.

Stanje trgovskega strokovnega in nadaljevalnega šolstva v Sloveniji.

(Nadaljevanje.)

C. TRGOVSKO NADALJEVALNO ŠOLSTVO.

Trgovski naraščaj, katerega je razmeroma dosti, je navezan na obisk splošnih nadaljevalnih šol, odnosno v večjih krajin trgovskih nadaljevalnih šol. Medtem ko je namen trgovskih akademij vzgajati naraščaj za veletrgovino in za vodilna mesta pri podjetjih, je glavni namen dvorazrednih trgovskih šol vzgojiti dobro trgovsko uradništvo in pisarniško osobje, in namen nadaljevalnih šol pa je olajšati vajencem izučenje trgovine. V interesu štvarji bi bilo, da poučujejo na nadaljevalnih šolah učitelji s strokovnih ali meščanskih šol, če ne pa vsaj osnovnošolski učitelji z absolviranim fečajem za nadaljevalne šole, ker se tu da doseči mnogo boljši efekt. Nadaljevalnih trgovskih šol imamo sedem in sicer obstajajo v Ljubljani, Mariboru in v Celju, poleg dvorazrednih trgovskih šol, dalje gremijalna nadaljevalna šola v Kranju, Novem mestu, Šoštanju in Ptlu.

1. Ljubljana.

V Ljubljani vzdržuje nadaljevalno trgovsko šolo gremij. Gremijalna trgovska šola je bila ustanovljena že leta 1843 z razpisom deželnega predsedstva z dne 14. junija 1834, št. 11323. Za ustanovitev šole se je vršil že 16. septembra 1833 v mestni hiši shod trgovcev, na katerem se je predlagalo ustanovitev trgovske gremijalne šole. Solo je organiziral Jakob Fran Mahr, katerega je bil gremij trgovcev v ta namen poklical iz Gradca v Ljubljano in katerega nasledniki so imeli tudi svojo zasebno slovio trgovsko šolo v Ljubljani.

Sola se je lepo razvijala in je dosegla lepe uspehe. V prvih dvajsetih letih je absolviralo šolo 271 učencev in hrani gremij spominski album šole. Učni jezik je bil nemški in se le leta 1903 je izprevidel gremij trgovcev v Ljubljani, da je trgovstvo tudi slovenska izobrazba potrebna in je zato sklenil, da naj se korespondenca poučuje v slovenskem jeziku. Nato se je leta 1907 upeljala na šoli tudi slovenščina, koč posebni učni predmet in še le leta 1909 je sklenil gremij trgovcev, da se uvede na šoli za vse predmete slovenski učni jezik. Ta izprememba v učnem jeziku je bila potem povod, da se je ločila gremijalna šola od Mahrove privatne trgovske šole. K vzdrževanju šole je prispevala v šolskem letu 1921/22 poleg gremija mesna občina, katera ji je dala prostore, razsvetljavo in kurjavo na razpolago in 500 dinarjev podpore ter trgovska in obrtniška zbornica, ki je nakazala šoli podpode 3.000 Din, medtem ko je od vlade dobila 4.200 Din. V tekocem letu je znašal proračun izdatkov za šolo 43.955 Din, krije pa le 15.000 Din. Zbornica je nakazala podporo v znesku 3.500 Din, medtem ko občina dosedaj še ni niče-

sar prispevala. Šola sedaj zelo obremenjuje proračun gremija, ki mora v krije stroškov pobirati višoko doklado na pridobinu.

Sola ima tri razrede z 9 oddelki; učiteljev je poleg šolskega vodje 14. Število učencev in učenk znaša 293. Šolo obiskujejo poleg ljubljanskega naraščaja tudi naraščaj iz bližnje ljubljanske okolice. Gremij Ljubljana je imel ob novem letu pričašenih 280 vajencev. Frekvenca znaša po posameznih razredih: I. razred 73 fantov in 73 deklet; II. razred 61 fantov, 31 deklet; III. razred 36 fantov in 19 deklet; torej skupno 170 učencev in 123 učenk. Šolnina znaša za vajence članov ljubljanskega gremija 50 Din, za vajence nečlanov torej za okolišne frekventante pa 100 Din. Honorar za mesečno uro pouka (4 ure) znaša 60 Din. Na šoli se porablja Brinarjeva čitanka za meščanske šole, za pouk v slovenščini; za pouk v srbo-hrvatsčini Lesičeva čitanka, za nemščino Tumlirs: Deutsches Lesebuch, za računsvo Sičeva knjiga, za korespondenco in knjigovodstvo pa Volčeve knjige. Zemljepis se poučuje po rokopisu.

2. Celje.

Trgovska nadaljevalna šola v Celju je bila ustanovljena leta 1892. Ustanovil jo je gremij trgovcev. Učni jezik je bil pred prevratom nemški. Frekvenca v letosnjem letu znaša v I. razredu 37 in sicer 22 dečkov in 15 deklic. V II. razredu 31, med njimi 23 dečkov in 8 deklic, v III. razredu pa 18, od tega 17 dečkov. Proračun za tekoče leto je znašal 26.328 Din, od česar odpade 16.590 Din za pouk in vodstvo šole, 2.500 Din je bilo določenih za vzdrževanje, poprave in dopolnilne inventarja, 2.200 Din za nakup učil in 3.688 Din pa za razsvetljavo in kurjavo. V kritje teh stroškov so bili na razpolago sledeči prispevki: 3.500 Din iz fonda za trgovsko in obrtno šolstvo, 2.500 Din od gremija trgovcev v Celju, 4.000 Din od trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Tisoč dinarjev so prispevali denarni zavodi v Celju in 1.000 Din pa občine iz celjske okolice. Prispevki gojencev so znašali 3.600 dinarjev, ki so se nabrali iz šolnine po 50 Din in iz vpisnine po 10 Din. Primanjkljaj, ki ga ima kriti mesna občina v Celju je znašal torej 10.728 dinarjev. Šola je prejemala do letos državno podporo in sicer je dobila leta 1920/21 3.166.66 Din in v letu 1921/22 pa 3.300 Din. Gremij je v teh letih prispeval z zneski 6.500 K odnosno 5.000 K. Celjski mestni gremij pa izkazuje z novim letom 1923 sam 115 trgovskih vajencev.

Občni zbor Trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani.

Dne 28. maja je imel Trgovsko bolniško in podporno društvo izvanredni občni zbor.

Predsednik g. Lilek je po kratkem otvorilvenem govoru dal besedo tajniku g. Volklu, kateri je podal šire poročilo o stanju naše Trgovske bolniške blagajne, iz katerega posnemamo sledeče:

Ko je prejelo Trgovsko bolniško in podporno društvo dne 28. februarja t. l. ukaz, da mora s 1. aprilom izročiti svoje člane v zavarovanje Okrožni bolniški blagajni v Ljubljani in 15. aprila pričeti z likvida-

cijo društva, je odbor takoj sklical izvanredni občni zbor, na katerem naj članstvo izjavlja, kako stališče naj se zavzame napram temu ukazu. Na tem občnem zboru se je pa sprejela resolucija, katera stremi za tem, da naše Bolniško in podporno društvo, ki deluje že 88 let v popolno zadovoljnost svojih članov ohra ni še nadalje svojo samostojnost. Ta resolucija je bila predložena v podpis tudi vsem drugim stanovskim organizacijam. Resolucijo je izročila širša deputacija, obstoječa iz zastopnikov našega društva in zastopnikov drugih trgovskih organizacij pokrajinskih vlad v Ljubljani, katera jo je odposlala s priporočilom v Beograd. Ta deputacija pa se je podala tudi v Beograd, da pri ministru za socijalno politiko osebno intervenira. Zajedno pa so poslale naše stanovske organizacije raznih krajev Slovenije v Beograd odločen protest proti razpuščitvi našega, že od leta 1835 obstoječega društva.

Klub vsem intervencijam in protestom, pa prvočno nismo mogli dosegiti drugega, kot odgoditev likvidacije društva na 15. juliju; vztrajalo se je pa še vedno odločno na tem, da moramo dne 1. aprila oddati svoje člane v zavarovanje Okružni bolniški blagajni v Ljubljani. S tako rešitvijo pa nam ni bilo prav nič ustrezeno. Intervenirali smo na novo. Dosegli smo, da se je čez nekoliko dni zaradi te zadeve zglasil v Ljubljani načelnik ministra za socijalno politiko dr. Kuželj, s katerim se je že preje razgovarjala deputacija v Beogradu. Pozval je zastopnike našega društva na pokrajinsko vlado, kjer je obrazložil, da na samostojnost našega društva ni misliti, ker to nasprotuje statutu za osiguranje radnika. Njegova želja je, da se naša zadeva v okvirju statuta, kolikor mogoče ugodno reši.

Ker nas je zadnji občni zbor poblastil, da naj se v slučaju, če ne bi mogli dosegiti samostojnosti, stopimo v stik z bolniško blagajno »Merkurja« v Zagrebu, smo dr. Kuželju predlagali, da naj se našemu društvu dovoli, da bi smelo poslovati kot podružnica bolniške blagajne »Merkur« v Zagrebu. Obrazložil nam je, da ima ta blagajna došli pravico poslovali le v Hrvatski in Slavoniji. Zaprosila je sicer pred meseci za razširjenje delovanja na celo državo, na kar pa ministrstvo za socijalno politiko takrat ni prishtalo. Skušal pa bo sedaj, da se to razširjenje bolniški blagajni »Merkurja« v Zagrebu dovoli, nakar bo tudi našim članom omogočeno pristopiti k tej blagajni. Do sedaj pa je obljubil odgoditi poslovanje in likvidacijo našega društva.

Da se zaradi teh stvari enotno

postopa, smo se takoj sestali z oddolanci bolniške blagajne »Merkurja« v Zagrebu ter se pri tej prilikah tudi domenili glede prevzema našega članstva in nadaljnega poslovanja. Pojasnili tudi moram, da prevzame ta blagajna le članstvo, vso imovino bolniškega oddelka pa mora oddati Središnjemu uradu za osiguranje radnika v Zagrebu, kamor je bolniška blagajna »Merkurja« v Zagrebu že sedaj oddajala svoje prebitke. Ta odredba pa ne zadene podporni zaklad, ki ostane še nadalje last društva. Do tega zaklada imajo seveda pravico le oni člani, ki so pristopili pred 1. julijem 1922 k našemu društvu.

Zaradi razširjenja delokroga bolniške blagajne »Merkurja« v Zagrebu in prevzema naših članov, se je vršila dne 23. aprila v Zagrebu anketa, katere so se udeležili načelnik ministra za socijalno politiko v principu že privolil v razširjenje poslovanja bolniške blagajne »Merkurja« v Zagrebu in prevzema naših članov. Gle se le še za nekatere spremembe pravil te blagajne. Naše društvo pa mora sklicati izvanredni občni zbor, na katerem naj članstvo sklene, ali je za pristop k bolniški blagajni »Merkurja« v Zagrebu ali želi pristopiti k Okružni bolniški blagajni v Ljubljani.

Pri tej priliki je potreba nekoliko obrazložiti ustroj bolniške blagajne »Merkurja« v Zagrebu. Ta blagajna je prav tako podrejena Središnjemu uradu za osiguranje radnika v Zagrebu, kot Okružne bolniške blagajne in mora, kakor sem že prej omenil vse svoje prebitke izročiti Središnjemu uradu. Poslovati mora natančno po zakonu o osiguranju radnika in vsled tega tudi ne sme svojim članom nuditi večjih dajatev kot jih predpisuje zakon. Da pa bo našim članom omogočeno imeti v bolezni višje dajatve, kakor jih predvideva zakon, med katere je prištevati drugi razred javne bolnice, zdravnike špecialiste, itd. neomejeno izbiranje zdravil, morajo prispevati posebni znesek, ki znaša sedaj 10 Din za člana mesečno. Iz tega zneska bode potem Trgovsko društvo »Merkur« v Zagrebu krijo stroške za vse goraj navedene višje dajatve. Naše društvo se doslej, ker je bilo v likvidaciji teh predpisov nitočno držalo, če bi pa obstojali še nadalje, bi se pa moral prav tako podvreči zakonu o osiguranju radnika, kot bolniška blagajna »Merkur« v Zagrebu.

V slučaju, da se člani danes izjavijo bolniški blagajni »Merkur« v Zagrebu je na ta način zagotovljeno, da bodo imeli za nekolič višje prispevke isle udobnosti, kot so jih bili vajeni dosedaj pri našem bolniškem in podpornem društvu. Če se pa izreče proti priklopitvi, prevzame naše člane v najkrajšem času tukajšnja Okružna bolniška blagajna.

Nato se je soglasno sklenilo, da pristopi naša bolniška blagajna h zagrebškemu »Merkurju«.

Pokusiti je treba

razne vrste testenin »PEKATETE«. Temu dajo ene, drugemu druge, akoravno so izdelane vse iz enega testa.

Sedanjost in bodočnost naše finančne uprave.

(Predavanje g. dr. K. Šavnika, delegata min. financ v društvu »Soča« dne 19. maja 1923.)

(Nadaljevanje.)

Hierarhična in strokovna organizacija izhaja torej od dveh različnih kriterijev, ki jih je teoretično izreba strogo ločiti, v praksi uprave je pa vsa umetnost organizatorja ta, da izrabivši oba, ustvari organično enoto. Slvar ni lahka in naj se nikjer ne prehititi, zlasti ker mnogo res izuci še le skušnja. V prav posebni meri pa velja to, če v državi nastanejo nove razmere, ki se še niso ustalile. Uprava mora sicer slediti življenu in se mu znati v pravem trenutku prilagoditi, varuje naj se pa, da s prenagljenimi in enostranski eksperimenti vseh itak že zadostnih težav prehodne dobe še ne poveča. Sedaj pa mislim, da brez bojazni, da se ne bi razumeli, lahko preidem k predmetu. V bivši Avstriji je hierarhično veljala **troščnost** zistema t. j. od najniže stopnje, eksekutive, se je po neki sredini (vmesni) inštanči prišlo do vrha, do finančnega ministra. Prvo in zadnjo naravno najdemo povsod — ni pa bistvena druga, a bila je ravno karakteristična za avstrijski ustroj. Bila so to t. zv. finančna **deželna** oblastva, katerih območje se je krilo z deželnimi mejami in ki so se imenovala v večjih kronovinah finančna **deželna ravnateljstva**, v manjših pa finančna ravnateljstva. Na ozemlje sedanje Slovenije so posegala finančno deželno ravnateljstvo v Gradcu, in finančni ravnateljstvi v Ljubljani in Celovcu. Od Trsta, dragega nam Trsta, je tisto malo, kar nam je sploh oddal, vse priklopljeno Hrvatski Finančnih ravnateljstev kot deželnih oblastev pa ni zamenjali s finančnimi **okrajnimi ravnateljstvi**, kakor je že pred prevratom obstajalo v Mariboru in kakor je je šele s prevra-

tom dobila tudi Ljubljana. Ta niso bila druga, ampak prva inštanča za izvesne, namreč indirektne davčne. V manjših kronovinah je te posle z večine — povsod tudi ne! — in tako tudi na bivšem Kranjskem opravljalo finančno deželno oblastvo samo ter bilo torej kot tako deloma tudi 1. stopnja. Kompetenca finančnega deželnega oblastva v Ljubljani se je ob prevratu raztegnila na vso Slovenijo. Ob ti priliki se je direkcija po starem avstr. vzoru prekrstila v deželno in iz te je pozneje nastala delegacija. Dalmatinsko deželno oblastvo, ki je poslovalo v Zadru, se je preselilo v Split in se sedaj tudi imenuje delegacija.

Vrhovni šefi finančnih deželnih oblastev so bili faktalni namestniki ali dež. predsedniki, kakor je bil okrajni glavar predstojnik davčnega oblastva. To je dalo politični upravi mnogo možnosti, da se je na škodo stvari vmešaval v finance. Faktično je bilo odvisno le od energije in spretnosti finančnega ravnatelja, ali se je znan ubraniti nepoklicanih vplivov. Da smo s tem avstrijskim ostankom pomeldi, je čisto v redu. V ostalem se sklicujem na zgornje opazke.

Finančna deželna oblastva so bila sreber avstrijske organizacije. Bila so v spornih zadevah finančnega značaja normalno druga in čim dalje v tem več slučajih tudi končna inštanča, le da so v nekaterih davčnih zadevah (pridobnina, dohodnina) in nektere kazni odločevala kolegialno, to je v pol voljenih, pol imenovanih komisijah. — Proti njih določbam je bila torej nadaljnja pritožba pravnim potom deloma mogiča le še na upravno sodišče, ne pa na ministrstvo. Po finančnih deželnih oblastvah se je vršilo redno nadziranje izvršilnih organov, v njihovih rokah je bilo neposredno vodstvo vsega poslovanja in imela so tudi v personalnih vprašanjih zelo dalekosežen vpliv. Z eno besedo: bila so že bolj ekspoziture ministrstva in brez dvoma bi se bil ta njihov značaj, ki indicira **decentralizacijo**, še bolj razvil, da bi bilo prišlo do nameravane upravne reforme. Kljub ne mali moči fin. deželnih oblastev namreč — kar je zelo zanimivo — pritožbe niso hoteli utihiniti, da je ministrstvo še vedno preveč obremenjeno z malenkostmi in da radi tega preokorno posluje — mnenje, kateremu se morem na osnovi osebnih skušenj, vsaj za zadnja leta, ko se je legislativno delo začelo množiti, le pridružiti.

(Dalej prihodnjic.)

TRBOVELJSKI PREMOG IN DRVA
ima stalno v zalogi vsako množino

Družba „ILIRIJA“, Ljubljana
Kralja Petra trg 8. Telefon št. 220.

LISTEK.

Gustav Freytag.

Dati - Imeti.

(Nadaljevanje.)

Našemu Antonu je bilo malo do tega. Stransko se je vrgel na delo v pisarni. Tako drugega jufra je potrkal na principalova vrata. Pripovedoval mu je o včerajšnjem dogodku pri gospa Baldereck in dostavil: »V to družbo ne bom šel več in vas prosim, da mi odpustite, ker sem izvrševal zadnji čas malomarno svoje dolžnosti, od danes naprej bom drugačen.«

»Nimam nikakega vzroka, da bi se pritoževal nad vami,« je prijazno odvrnil trgovec; »povejte mi vsoto, ki jo potrebujete, da uredite zoper svoje razmere.« Anton je potegnil iz žepa listek, na katerem si je vestno zabeležil svoj »Debet«, gospod Schröter je poklical blagajnika, velel izplačati Antonu naznaceno vsoto ter mu jo zapisati v breme, in tako je bila tudi ta zadeva končana.

Prihodnjega dne je Fink dejal

Antonu: »Nepopisen vlis si napravil s svojim odhodom iz dvorane; starejši gospodje so dali tvojemu vedenju izvrstno izpričevalo.«

»Kdo na primer?« Fink mu je pripovedoval nato, kako se je izrazil gospod pl. Rothsattel, in se delal, kot bi nič ne bil opazil rudečice, ki je pri tem oblila Antonov obraz. »Zato bi bil storil pametnejše,« je nadaljeval, »če bi ne bil tako do skrajnosti gnal cele zadeve. Zakaj bi se izogibal cele družbe, ko pa so med njo nekateri, ki so te osebno vzljubili?«

»Ravnal sem tako,« je odgovoril Anton, »kot mi je narekoval moj razum; drugi, ki je starejši in bolj poznal svet, bi morebiti sprenejše izvedel celo stvar. Ne moreš pa se hudovali nad menoj, ker se ob tej priliki nisem ravnal po tvojem naštetvu.«

»Čudovito,« je razmišljal Fink, ko je šel po stopnjicah navzdol, »pri kakih priložnostih se učijo različni ljudje, uporabljati svojo voljo. Ta deček je čez noč postal samostojen in bo zdaj sigurno vse stvari, ki mu jih bo naložila usoda, mogel z lahkoto izpeljati.«

Za Antonom, kakor tudi za njegova prijatelja, je bilo dobro znamenje to, da ni imel ta dogodek nikakih posledic za njune odnošaje. Da, celo poglobili in izkristalizirali so se. Fink je imel odslej pred svojim mlajšim prijateljem večje spoštovanje, in Anton se je pričel gibati z večjo prostostjo in se navadil, da je tudi nasproti Finku znal pokazati svojo lastno voljo. Na ta način je dosegel polagoma tak uspeh, da je marsikdaj odvrnil Finka od kakega nepremišljenega čina in krotil njegovo razposajenost. Anton je izvrgel svoje dolžnosti v pisarni z največjo tankovestnostjo, njegova vnetna za delo je bila brezkončna, in njegova potrepljivost in prijaznost napram tovaršem večja, kot kdaj poprej. Fink se je vsled tega navadil, ne da bi sam bil vedel kdaj, prihajati rednejše v službo in se točnejše držati delovnega časa. Le o enem predmetu ni nikoli govoril s svojim prijateljem, akoravno je vedel, da Anton neprestano misli nanj, namreč o mladi dambi pri plesnih vajah, ki si je upala pokazati toliko srca in junaštva.

3.

Nikoli še niso na plemenitaševem posebnu tako v izobilju cvečele rožice, in nikoli tako veselo prepevali plički, kakor v tem poletju. Zimska sezona je združila rodbino z večino deželnega plemstva, in znanstva čajnih večerov in plesne dvorane so se zdaj nadalje razvijale pod sijnjim nebom. Skoraj večno so imeli v gradu obiske. Iz mesta je prihajala gospa pl. Baldereck z Evgenijo, a včasih sta se pojavila tudi Zernitz in Tönnchen, in s svojega posestva jim je delal večkratne obiske gospa Werner s svojim sinom in štirimi hčerkami; tudi še nekoliko drugih dekljic je posečalo svojo prijateljico Leonoro. Dostikrat se je zdelo, da bo hiša premajhna, da bi sprejela vse došle goste. Po sobanah v gradu in po livadah okrog njega so tekale divne dekljiske postave in uganciale svoje mladostne burke. Leonoro jim je bila seveda vedno prvak in vodnik. Ostalo je v nji še vedno nekoliko originala, in mati je večkrat zmajala z glavo, kadar si je izmisliла njeni hčerkice kako drzno novost, ali kadar je z lepih dekljiskih ušen padel zoper kak krepek izraz.

M. Savić:

Naša industrija in obrti.

(Nadaljevanje.)

Ta cela značna industrija pastrme in sušenja govejega mesa polagoma ponehava, čimborj se širi vedno bolj pogosta vporaba svežega mesa po mestih in polagoma tudi na vaseh, razen pri Turkih in kolikor bolj se širi racionalen način živinoreje.

Specijaliteta je produkcija užškega suhega mesa in slanine, takozvanih »užških proizvodov«, ki se sedaj širi, ker se njih vporaba širi. Ti artiki se producira v Novi Vrasti, Užicah in užški okolicici (kakor Ljubine, Kačer, Čajetina, Mačket itd.). Tudi v tem slučaju so producenti mešani, ki ki koljajo za lastno potrebo in prodajo pribitek in trgovci iz mest in iz vasi. Podlaga te izvrstne kvalitete je odlična gorska živila, posebno način soljenja in namakanja v slani vodi, poseben način sušenja v hišah z leseno streho in z odprtim ognjiščem sredi hiše. Ti industriji je treba posvetiti posebno pažnjo, da bi napredovala in da bi si ohranila dober glas, ki si ga je pridobila. Specijaliteta v Sloveniji so izvrstne kranjske klobase iz svinskega mesa, katere izdelujejo kmetje, obrtniki in industrijalci in o katerih bomo še pozneje govorili.

Klobasicarski obrt se od dne do dne bolj širi in sicer od severa naše države na jug in se bavi z izdelavo konsumnih, mesnih produktov, kakor šunk, salame, raznovrstnih dnevnih klobas, pariških in frankfurtskih klobasic, safalad, krvavih in jeterinih klobas itd. Ta obrt izvrstno napreduje. Glavni reprezentanti in učitelji te obrti v Srbiji in v Bosni so Čehi.

Industrijska produkcija mesnih izdelkov, kakor nasoljenega in prekajenega mesa in slanine, masti za izvoz, salame in drugih trajnih klobas obstaja v Srbiji, Vojvodini, Hrvaški in Slavoniji ter v Sloveniji. Črna gora, Dalmacija in Hercegovina ne rabijo svinj za izvoz in v svrhu predelave. Bosna pa izvaja svoje prešiče na Hrvaško, v Slavonijo in v Slovenijo.

V Srbiji obstajajo klavnice za izdelavo mesnih izdelkov, v Beogradu, Mladenovcu, Veliki Plani, Jagodini in Kragujevcu. V Beogradu obrađuje še od osnivanja moderne delniške klavnice A. Goso & Komp., ki ima moderne naprave in je v stanju predelati dnevno 300 do 400 prešičev in ako je popolnoma zapošlen ima 180 delavcev, kakor v kampaniji 1920/21 in izdeluje: domače, milanske in neapeljske salame, okrog 176.000 kg, ki se po večini izdele, ki se izvaja v Švico. 3. Okrog 330.000 kg masti in sicer za Češko, Nemčijo in Švico. 4. 150.000 kg sojenega suhega mesa in slanine, kakor na pr. soljene šunke, in suhe prešičeve šunke, pleč in prs s kostmi in brez kosti ter meso s slanino, ki se izvaja v Francijo. 5. Pleča, slanina in prsa s kostmi in brez kosti, prešičeve četrinke, slanina z mesom, suha, nasoljena, namočena v slani vodi za izvoz v Anglio 1.115 tisoč kilogramov. 6. Slanina z mesom, prsa brez kosti in vrata slanina 420.000 kg za izvoz v Italijo. 7. Soljena slanina za Češko, 60.000 kg in manjše količine za druge države.

Gasoljeva tvrdka je odprla našim mesnim produktom pod v Francijo in Anglijo in nam zelo koristno služila v dobi carinske vojne z Avstrijo in v dobi balkanske vojne.

V Mladenovcu se nahaja klavnica Paje Jovanovića, ki izdeluje vse zgoraj naštete izdelke v manjših množinah. Velika klavnica g. Nastasa Pavlovića, katere instalacije so pokvariene, porušene in raznešene, se ni obnovila, kar je velika škoda.

Lepo vrejene klavnice Scheusa in Schuhmacherja, ki so nemški podaniki so pod sekvestrom in ne obratujejo, kar je tudi velika škoda.

Klefischova klavnica v Jagodini obratuje in izdeluje letno okrog sto tisoč kg takozvane madžarske salame in okrog sto tisoč kg mortadale, katero razproda deloma v tu-

zemlju, deloma izvaja v inozemstvo. Poleg tega izdeluje mast, slanino, slano meso in soljeno slanino in polnjene svinske krače, jetne klobase, suhe jezike, suhe pečenice, suha rebra, suhe svinske noge, ovirke, bandjale, lovsko salamo in milo za pranje.

V Kragujevcu se nahaja konzerna tovarna S. V. Stevanović, ki izdeluje mesne konzerve, kakor paprikaš in sočivne konzerve z mesom v značnih množinah in je v stanju, da izdelava devno do 20.000 konzerv. Ta tovarna je napravila v vojni dobi našemu vojaštvu velike usluge, ker je izdelovala zanj konzerve.

V Vojvodini se nahajajo eksportne klavnice, v Novem Sadu, Subotici, Vršcu, Karlovem Selu, srbskem Itebeju, Monoštru in Ulmi.

V Novem Sadu imajo klavnice in tovarne za salame Bratje Lazarević. Oni izdelajo letno 10 do 15 vagonov salame, 30 do 40 vagonov nesoljene slanine, 60 vagonov svinske masti, 20 do 30 vagonov osojenega mesa, 5 do 10 vagonov raznih mesnih izdelkov in 5 do 7 vagonov mila. S svojimi inštalacijami bili v stanju izdelati petkrat toliko. Izdelke prodajajo v fu in inozemstvu. V tuzemstvu so prodali največ v Bosno, Dalmacijo, Srbijo in Slovenijo. V Novem Sadu izdeluje tudi Zadržna banka d. d. enake proekte. Istotam bo pričel g. D. Kovač z izdelavo mesnih konzerv, poleg dosedanje izdelave sadnih in sočivnih konzerv.

V Subotici obstaja delniška družba za klavnico za izvoz mesa, ki pridela letno 12.000 komadov prešičev na masi, slanino in meso ter zaposluje 8 do 10 strokovno izobraženih ljudi in 10 do 15 delavcev. V Vršcu se nahaja tovarna salame g. Matije Matejića, ki izdelava letno okrog 40.000 kg salame, okrog 70.000 kg nesoljene slanine in okrog 35.000 kg masti. Istotam je pričel izdelovati italijansko salamo g. Tangel in Bižon, v Karlovem Selu v Banatu se nahaja tovarna salame Herca in sinov, ki izdelava letno okrog 30 vagonov salame, suhega mesa in masti. Od tega proda v Beogradu 25 %, ostalo v Srbiji, v Vojvodini, v Bosni, Hercegovini po 5 %, na Hrvaškem 10 %, v Sloveniji 30 % in v Dalmaciji 20 %. Iz Slovenije se prodaja blago dalje in inozemstvo.

V Srbskem Itebeju je pričel ročno izdelovati salame in ostale mesne izdelke v manjšem obsegu g. Novak Toyladjac. V Ulmu izdeluje Braťa Ružička strojno 10.000 kg salame, dalje odgovarjajoče množine masti in slanine. Izdelke prodajajo v tuzemstvu.

(Dalje sledi.)

Izvoz in uvoz.

Uvoz žita v Ogrsko prepovedan. Ogrska je prepovedala mlinarskemu koncernu uvoz žita z motivacijo, da je dovolj žita doma na razpolago.

Uvoz sladkorja v Romunijo oproščen carine. Trgovsko ministrstvo je oprostilo one uvoznike, ki bodo slavili trgovskemu ministrstvu na razpolago uvožen sladkor po gotovih pogojenih cenah, uvozne carine na sladkor.

Narodno gospodarske zadeve.**Trgovina.**

Lesna borza v Bratislavu se je otvorila dne 24. maja.

Industrija.

Madžarska industrija tkanine. Po izkazu Zveze madžarskih tekstilnih industrijalcev je otvorilo leta 1922 v Madžarski 43 tekstilnih tvornic obrate. Sedaj se vršijo pogajanja za osnovanje 10 novih obratov.

Denarstvo.

Oblok bankovcev v Češkoslovaški je nazadoval od 15. do 23. maja za 110 milijonov na 8887 milijonov Kč.

Promet papirnatega denarja v Italiji se je v drugi dekadi letošnjega aprila znižal za 400 milijonov lir. Koncem leta 1920. je imela Italija v prometu 19 milijard in 700 milijonov papirnatih lir, v drugi dekadi minulega aprila pa samo še 16.500 milijonov.

Pred izplačilom drugega obroka dolarskega posojila. V Beograd sta došpela gg. Seldon in Benar, zastopniki newyorške Blerove bančne skupine. Kakor se zahtuje, se bosta oba zastopnika pogajala s finančnim ministrom o modalitetih izplačila drugega obroka dolarskega posojila. Drugi obrok znaša kakor znano 10 milijonov dolarjev.

Pri Jadranski banki shranjene rentne knjižice naj se dvignejo. Delegacija ministrstva financ v Ljubljani objavlja: Po zaprosilu Jadranske banke, podružnice v Ljubljani, oddelka za repatriacijo, z dne 23. maja 1923 se pozivajo stranke, ki so svoj čas tej banki radi repatriacije oddale rentne knjižice pošlene hranilnice na Dunaju o včnem posojilu, a knjižice še niso dvignile, da jih dvignejo pri podružnici Jadranske banke v Ljubljani ali pa jih od nje pismeno zahtevajo. Za umre lastnike naj prevezamejo knjižice ali jih pismeno zahtevajo njih dediči. Če zapuščinska obravnavana še ni končana, naj pa dediči prijavijo knjižice zapuščinskemu sodišču, da jih to rekvira od Jadranske banke.

Dobava, prodaja.

Dobava raznega materijala. Poštna direkcija v Ljubljani nujno potrebuje sledeče predmete: 6000 pol indigovnega papirja, 50 kg arab. gumija, 100 kilogramov plombnega metlova, 50 tisoč sivih ovilkov (12×18.5 cm), 30.000 pol sivega ovojnega papirja, 20 poštnih rogov, 10 samokresov »Konštabularij«, 10 pljuvalnikov, 50 državnih zastav po 4 m dolge in 6 blešajn št. 0 in 1. — Interesenti naj stavijo s 3 Din kolkovane ponudbe z vzorci do 7 jun. t. l.

Dobava grafita. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Subotici se bo vršila dne 9. junija t. l. oferitalna licitacija glede dobave 30.000 kg grafita. Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrnjiške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Oddaja barvanja mostu. Dne 9. junija t. l. se bo vršila pri ravnateljstvu državnih železnic v Subotici oferitalna licitacija glede oddaje barvanja železne konstrukcije mostu preko Donave pri Novem Sadu površina okoli 24.291 m². Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrnjiške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Dobava perila. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Subotici se bo vršila dne 7. junija t. l. oferitalna licitacija glede dobave posteljnega in raznega drugega perila. Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrnjiške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Prodaja broda »Vulkan«. Odelenje za mornarico v Zemunu sprejema do 8. junija t. l. ponudbe za nakup broda »Vulkan«, ki ga namerava imenovano odelenje prodati. Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrnjiške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Dobava kuvert za denarne pošiljke. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Subotici se bo vršila dne 7. junija t. l. oferitalna licitacija glede dobave 5000 kuvert za denarne pošiljke. Predmetni oglas je v pisarni trgovske in obrnjiške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Dobava orodja. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Subotici se bo vršila dne 8. junija t. l. oferitalna licitacija glede dobave raznega orodja za železniške delavce itd. Oglas, ki vsebuje splošne pogoje, je v pisarni trgovske in obrnjiške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled; načančnejše podatke, zlasti tudi seznam orodja, pa je dobili usmeno ali pismeno pri ekonomikalni direkciji državnih železnic v Subotici.

Naznanila Trgovske zbornice.

Trgovska in obrnjiška zbornica v Ljubljani ima v torki dne 5. junija 1923 ob 15. uri v zborničnih prestorih redno javno sejo z naslednjim dnevnim redom: 1. Naznanilo predsedstva. 2. Porocilo o važnejših akcijah zbornice glede finančne uprave, davčne zakonodaje in gospodarskih uredb. 3. Zbornični račun za leto 1922. 4. Predlog, zadevajoč občeno pridobinno. 5. Predlog, zadevajoč samostojno davčnine. 6. Naša industrijska politika in industrija v Sloveniji. 7. Razvoj in program dodelave telefonskega omrežja v Sloveniji.

Razno.

Doslej še ne oddane obveznice predvojnih posojil bivše Avstro-Ogrske naj se pošljejo neposredno generalni direktorji državnih dolgov v Beograd. V smislu razpisa generalne direktorje državnih dolgov v Beogradu D. br. 9167 z dne 18. maja 1923 se pozivajo vsi, ki svojih obveznic negažiranih predvojnih posojil bivše Avstro-Ogrske niso pravočasno oddali svojem davčnemu uradu, da jih naknadno pošljejo neposredno generalni direktorji državnih dolgov v Beogradu.

Avstrijsko posojilo. Generalni komisariat dr. Zimmermann se je na povabilo skupine Morgan in angleškega bančnega koncerna podal v London, da tam definitivno sklene pogajanja, tičiča se mednarodnega posojila za Avstrijo.

Ogrsko posojilo. Reperacijska komisija je izdala komunike, v katerem pojasnjuje, da zadeva mednarodnega posojila Madžarski še ni defenitivno rešena in da so vsled tega vsa domnevanja o tej stvari brez podlage.

Zakon o naknadnih kreditih. Ministrski svet je sklenil, da se bo že na prihodnji seji pred vladnim delovnim programom predložil zakon o naknadnih kreditih, ki znašajo 1260 milijonov dinarjev.

Kongres nabavljačkih zadrug. Savez nabavljačkih zadrug je pozval vse nabavljačke zadruge v državi na kongres, k se vrši od 20. do 26. junija v Ljubljani. Pri tej priliki se bode vršila vrsta predavanj o zadružništvu. Udeleženci kongresa imajo znižano vožnjo na državnih železnicah.

Dohodki trošarine in kolekovine v aprilu t. l. Dohodki od prodaje kolekovine za mesec april so znašali 47 milijonov 725.095.15 Din, od trošarine pa 43 milijonov 20.312.16 Din.

Tržna poročila.

Novosadska blagovna borza (29. t. m.) Pšenica baška ponudba 435; ječmen baški (64–65 kg) 1 vagon 285; oves baški, 2 vagona 285–287.5; turščica baška, 12 vagonov 255–257.5, baška 2% defektna, 1 vagon 252.5, baška na ladji Tisa, 30 vagonov 261.25, baška za junij 2–3% defektna, 10 vagonov 265; moka »0«, 1 vagon 650, »2« ponudba 612.5, »5« ponudba 550, »6« ponudba 500; olrobi baški v jutnih vrečah ponudba 140, v papirnatih vrečah ponudba 135. Tendenca nespremenjena.

Zagrebški žitni trg (29. t. m.) Postavno vojvodinska postaja notirajo: pšenica (76–77 kg) 430–440, turščica žolja 255–265, bela 290–300, defektna 160–245, rž (71–72 kg) 350–365, ječmen za pivovarne 300–325 za krmo 290–305, oves 290–295, fižol pisani 450–550, beli 400–450, moka »0« 660 do 690, »2« 635–665, »4« 615–640, za krmo 200–210, ržena 500–510, olrobi drobni 150–160, debeli 225–240. Tendenca mirna, slaba.

VINOCE

tovarna

vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana, nudi

: najfinejši in najokusnejši :
namizni kis iz pristnega vina.

ZAHTEVAJTE PONUDBO!

Tehnično in higijenično najmoderneje urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Dunajska cesta št. 1a, II. nadstropje.

Galanterija

Devocionalije

Preselitev trgovine.

Anton Škof, Ernest Jevnikarjev nasl.

vljudno obvešča svoje cenj. odjemalce, da je svojo trgovino z Dunajske ceste št. 6 preselil

— Pred Škofijo Štev. 16 —

in prosi tudi v novem lokalnu obilnega obiska.

Pletenine

Klobučarske potrebštine

TONEJC & ROZMAN, MARIBOR.

Tomaževa žlindra, kalijeva sol, kajnit, koks za kovače ter livarne, bencin in amerikanski petrolej vedno v zalogi.

Čilski soliter,

žvezplo in modra galica.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Sezona:

Maj – September.

Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni.

Cene zmerne. - V pred- in po sezoni znatni popusti

Največja udobnost. - Zahtevajte prospekte

Ravnateljstvo zdravilišča.

Elektrotehnično podjetje

Leop. TRATNIK

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 25

Naprava kompletnih elektrarn za vsako napetost. — Zaloga raznih strojev, svetil. žarnic in inštalacijskega materijala. — Popravila elektromotorjev.

Naslov za brzjavke: Motor Ljubljana.

Načrte in proračune na zahtevo.

Veletrgovina
A. Šarabon

v Ljubljani

priporoča

špecerijsko blago

raznovrstno žganje,
moko
in deželne pridelke,
raznovrstno
rudniško vodo.

Lastna pražarna za kavo
in mlin za dišave z električnim obratom.

Ceniki na razpolago.

Priporočamo:

JOSIP PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7
Najboljši živalni stroji v vseh opremah Gritzner, Kaiser, Adler za rodbinski in obrtno rabo, istotam igle, olje ter vse posamezne dele za vse sisteme. Na veliko in malo!

Gradbeno podjetje
Ing. Dukić in drug

= Ljubljana =
Bohoričeva ulica 24

Franc Erjavec

pri „ZLATI LOPATI“

trgovina z železnino
in cementom

Ljubljana, Valvazorjev trg 7

preje Hammerschmidt (Mühleisen)
nasproti krščanske cerkve.

AVTO: MATERIJAL
VSAKO:
VRSTNI:
KROGLJČNA:
LEŽIŠČA:
SPECIJALITETE:
NOVOSTI
J. GOREC
LJUBLJANA
PALAČA LJ-KRED-BK

AVTO

bencin, pnevmatika, olje, mast, vsa
popravila in vožnja. Le prvovrstno
blago in delo po solidnih cenah nudi
Jugo-Avto, d. z o. z. v Ljubljani.

Underwood najboljši ameri-
kanski pisalni stroj sedanjosti! **Opalograph**

razmnoževalni aperat,
razmnožuje strojno in
ročno pisavo potem ne-
izrabljive steklene ploče.

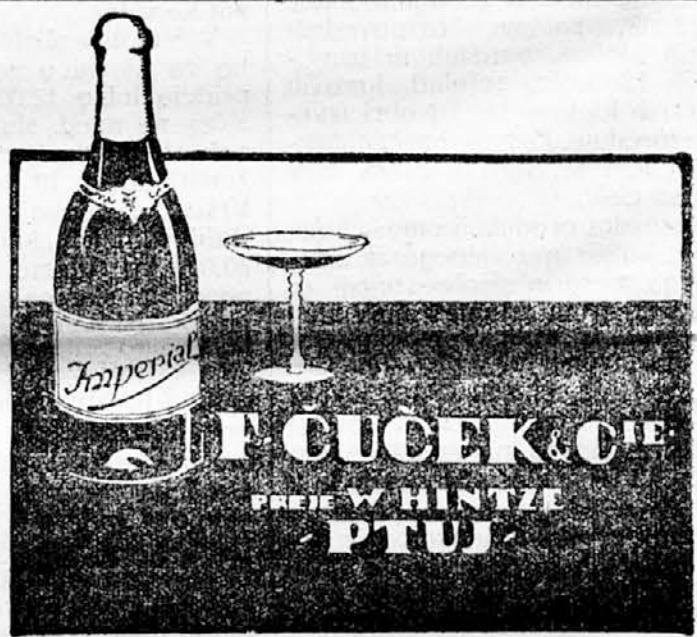

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo

The Rex Co. Ljubljana, Gradišče 10.
Moderno vrejena popravilnica vseh pisal. strojev.

Udeležba

pri dobro vpeljani trgovini, industrijskem podjetju ali slično. Razpoložljiv kapital 1 do 2 milijona kron. — Ponudbe pod „Sigurnost“ na uprav. „Trgovskega lista“.

Originalno, zajamčeno pristno
ERENYI DIANA francosko žganje

male steklenice, zaboji po 100 steklenic
srednje steklenice, zaboji po 50 steklenic
velike steklenice, zaboji po 25 steklenic
po originalnih tovarniških cenah, originalni tovarniški po-
pust — je stalno na zalogi pri
FRANC GULDA — MARIBOR.

„JUGOEKSIM“

EKSPORT TRGOVSKA DRUŽBA
VEKOSLAV PELO IN DRUGOVI
V LJUBLJANI, VEGOVA UL. 8

TRGOVINA S SPECERIJSKIM, KOLONIJALNIM, MATE-
RIJALNIM BLAGOM, DEŽELNIMI IN POLJSKIMI PRIDELKI
IN IZDELKI, MLEVSKIMI IZDELKI, LESOM IN LESNIMI
IZDELKI TER MANUFAKTURO NA DEBELO

Na veliko in malo!

Priporočamo: galanterijo, nogavice,
potrebščine za čevljarje, sedlarje, rinci-
cice, podlove (belgier), nadalje potreb-
ščine za krojače in šivilje, gume,
snkanec, vezenine, svilo, tehnicne deci-
malne in balančne najceneje pri

JOSIP PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7.

Pristopajte kot član k
društvu

TRGOVSKA AKADEMIIA!